

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ

«...Κι όμως είς ' ωραίος κι η ομορφιά σου δεν έχει μέτρο, γιατί περιφρονεί
την αποδοχή μας...»

Παράπονο, Β. Τ. μητέρα αυτιστικού παιδιού

Η Παγκόσμια Ημέρα Αυτισμού, καθιερώθηκε το 2007 από τον ΟΗΕ και γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου. Η πρωτοβουλία αυτή, έχει σκοπό την ευαισθητοποίηση του κοινού για τις ανάγκες των αυτιστικών ατόμων, συμβάλλοντας στην αποδοχή και ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία. Ανήμερα της παγκόσμιας ημέρας, εκατοντάδες κτήρια στον πλανήτη φωτίζονται μπλε συμμετέχοντας στην εκδήλωση «Light It Up Blue» ρίχνοντας έτσι φως στη σκοτεινή πλευρά της απομόνωσης και περιθωριοποίησης που βιώνουν τα άτομα αυτά.

Στο παρελθόν ο αυτισμός αποτελούσε μια σπάνια διαταραχή. Πρόσφατα όμως δεδομένα, φαίνεται να καταρρίπτουν αυτή τη διαπίστωση. Σε ανασκοπική μελέτη του 2005, αναφέρεται ότι στις 10.000 γεννήσεις, 10-16 παιδιά θα φέρουν την τυπική διαταραχή, ενώ ένα ποσοστό 0.6% αναπτύσσει κάποια διαταραχή του φάσματος του αυτισμού. Στην Κύπρο, δεν υπάρχουν επίσημα στατιστικά δεδομένα για τον αριθμό των ατόμων με αυτισμό.

Ο αυτισμός, αποτελεί μια ισόβια, πολύπλοκη εκ γενετής νευροαναπτυξιακή διαταραχή που συνήθως εκδηλώνεται στη φάση της ανάπτυξης. Τα κλινικά χαρακτηριστικά του αυτισμού, περιλαμβάνουν την ελλειπή κοινωνική αλληλεπίδραση και επικοινωνία, την εκδήλωση στερεοτυπικών επαναληπτικών συμπεριφορών, την ύπαρξη γλωσσικών διαταραχών ή απουσίας λόγου, σημαντικού ή όχι βαθμού νοητική υστέρηση ή άλλων ιατρικών καταστάσεων. Η αιτία του παραμένει άγνωστη, αν και κάποιες γενετικές επιδράσεις αναγνωρίζονται ως σημαντικές σε συνδυασμό με κάποιους κυρίως περιγεννητικής φύσεως παράγοντες κινδύνου. Αν και ο αυτισμός δε θεραπεύεται, έγκαιρες εξειδικευμένες θεραπευτικές παρεμβάσεις βοηθούν στη βελτίωση της λειτουργικότητας των ατόμων.

Πρόκειται ίσως για τη μοναδική αναπηρία η οποία «γοητεύει» το κοινό λόγω της μυστηριώδους φύσης και της παράδοξης “ευφυΐας” των αυτιστικών ατόμων. Δύσκολα κανείς όμως ακουμπά το πρόβλημα και συνήθως παραμένει έκθαμβος αλλά και προκατειλημμένος παρατηρητής. Πρώτος ο Αυστριακός L.Kanner περιέγραψε τον αυτισμό το 1943 και συσχέτισε τη διαταραχή με «ψυχρή» συμπεριφορά των γονέων, υπόθεση η οποία δεν επιβεβαιώθηκε επιστημονικά αλλά συνέβαλε στο στιγματισμό των ατόμων με αυτισμό και των οικογενειών τους. Η ιδιαίτερη συμπεριφορά των ατόμων με αυτισμό αλλά και διάφορες τέτοιες θεωρίες, συμβάλλουν δραστικά στην περιθωριοποίησή τους.

Τα άτομα αυτά έχουν ανάγκη κυρίως για αποδοχή και κοινωνική στήριξη. Διάφοροι οργανισμοί όπως ο Σύνδεσμος για Άτομα με Αυτισμό Κύπρου, δίνουν τη φωνή που τους λείπει και εργάζονται για το δικαίωμά τους για μια πιο ανθρώπινη ζωή. Σε επίπεδο πολιτείας, τα άτομα αυτά καλύπτονται από τις νομοθεσίες που ισχύουν για άτομα με αναπηρία και νοητική υστέρηση τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε τοπικό επίπεδο.

Πηγές: Eric Fombonne, “The Changing Epidemiology of Autism. Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities” 2005 (18) 281–294. Σ. Κωτσόπουλος, “Η νευροβιολογία του Αυτισμού” Ψυχιατρική 2007: 18 (3). «Πρακτικός οδηγός για Άτομα με Αυτισμό στην Κύπρο: Δικαιώματα και παροχές από Κρατικές και μη Κρατικές υπηρεσίες» Copyright 2011© Ευγενία Κουή. Ελληνική Εταιρεία Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων <http://www.autismgreece.gr> Σύνδεσμος για Άτομα με Αυτισμό Κύπρου <http://www.autismsociety.org.cy/>